

ATILLA ATALAY • Usulcacık

ATILLA ATALAY 1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1978'den başlayarak on yıl boyunca *Gırgır* ve *Fırt* dergilerinde mizah öyküleri yazdı. İTÜ İnşaat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. 1989 yılında çalıştığı dergilerden ayrılarak *Hıbrır*, daha sonra *HBR Maymun* dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Yazılarını halen *Leman* ve *Lemanyak* dergilerinde sürdürüyor. Atalay'ın yayımlanmış kitapları: *Usulcacık* (1990), *Ebe-kulak* (1993), *Sıdika* (1994), *Civciv Kutusu* (1995), *Uyuyamadığım/Düş Kovalayan* (1996), *Menekşe İstasyonu* (1996), *Yalnızlık Aletleri* (1997), *Dup Dup Çedene* (1999), *Eray* (1999), *Hayaller Kâhyası* (2000), *Ağlama Dolabı* (2003), *Kişi Başına Bir Yalnız* (2006), *Kalbin Böcüü* (2009), *Mecnun Kuleleri* (2011).

e-posta: atilla.atalay@gmail.com

web: <http://www.atillaatalay.netfirms.com>

www.atillaatalay.blogspot.com

Papirus Yayınları, 1990 (2 baskı)

Telos Yayıncılık, 1995 (1 baskı)

İletişim Yayınları 397 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 55

ISBN-13: 978-975-470-573-7

© 1996 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-4. BASKI 1997-2004, İstanbul

5. BASKI 2011, İstanbul

KAPAK Latif Demirci

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Semanur Sevim

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ATILLA ATALAY

Uslucacık

İÇİNDEKİLER

Gene İyi Dayandık 9 / Onun Bunun Adamları 17
Plan-Program ve Hesap İşleri 20
Sağlıksız İşyerlerine Baskın 23 / Kavram Kargaşası 26
Olay Yerindeki İncelemeler 29 / İnce Öğrenci İşleri 32
Bir Taksi Yolculuğu 36 / Süper Lüks Konutlarımız 40
Halkın Anlamadığı Şeyler 43 / Yağ Yağmurları 46
Alkol Muhabbetleri 49 / Makam-Mevki İşleri 52
Konuk Uğurlayan Öğrenciler 55 / Kel Kartalların Sonuncusu 58
Bir Trafik Sorunu 62 / Beyefendiler ve Sülaleleri 66
Bir İntihar Mektubu 69 / Çöpten Öykü 72
Mafya'nın Sağlam Çocukları 75
Meclis'te Bir Komisyon Toplantısı 78 / Kırmızı Şapkalı Kız 81
Handan ve Kızkardeşleri 84 / Bir Dönek Dramı 87
Propaganda Magandaları 90 / Gökdelenlerimiz Olunca 93
Elektronik Bir Beyin Ameliyatı 96 / Sefa Geceleri 99
Turistik Komplekslerimiz 102 / Bir Miting Organizasyonu 105
Borç Mafyası 108 / Bekâr Evlerinden 111 / Rehine Rahime 114
Bir Milyarder Düğünü 117 / Muhsine'nin Okul Eşyaları 120
Kafası Tuğlalı Adam 123 / Sahtecilik Öyküleri 126
Çok Yönlü İnsanlarımız 129 / İhbar ve İspiyon İşleri 132
Yanlışlık İşleri Müdürü 135 / Kadın Sığınakları 138
İstanbul'da Bir Pazar Günü 141

Bu Bir Çınar Ağacının Öyküsüdür **144**

Sosyetenin Korku Balosu **147** / Kooperatif Komiklikleri **150**

Hayran Budalaları **153** / Onarılamayan Şeyler **156**

Meclis Konuşmaları **160** / Büyük İçkiciler **163**

Tasarruf Seferberleri **166** / Konuşulamayanlar **169**

Önemli İlişkiler **172** / Bir Yılbaşı Armağanı **175**

Televizyonun Öbür Yüzü **178** / Yıkılamayanlar **181**

Cartlak Kerim ile Oğlu **184** / Fuhuş Raporu **187**

Entel Bir Aşk Öyküsü **190** / Yolculuklar **193**

Buz Gibi Bir Aşk Hikâyesi **196** / Örgüt Apartmanı **199**

Dönüşü Olmayan Yollar **202** / Kışkırık Bi Öykü **205**

Bir Dakika Saygı Giriři

Kitaba başlarken, kısacık bir öyküyle ustalarımızı anmak istiyorum. Birazdan, Suavi Süalp'in "Gene İyi Dayandık" adlı öyküsünden bir bölüm okuyacaksınız..

Bu öykü sadece Suavi Süalp'in değil, İsmet Çelik'in, Sadık Şendil'in, Vedat Saygel'in, yani tüm "sarı dergilerin unutulmaz yazarlarının" biyografilerinden izler taşımaktadır.

Geriye daha az hüznü bırakabilmek dileğiyle, saygıyla..

A.A.

Gene İyi Dayandık*

Bu yazının sonunda, ortaya bazı gerçekler çıkacaktır.. Bu gerçekler belki de dünyanın gidişini değiştirmeyecektir, ama, bu satırların yazarı olan benim, Suavi Süalp'in, Türkiye'nin en çok kazıklanan yazarı olduğunu kanıtlaması bakımından ilgi çekecektir. Tabii kitap alınıp okunursa..

Ben yazarlığı bir televizyon programında bana spikerin bir soru sorması için başlamadım. Zaten yazarlığa başladığım zaman Türkiye'de televizyon yoktu.

Geçimini yazı yazarak kazanmaya çalışanlara yazar denir. Bu, yazarın çok ilkel bir tanıtımı olsa da, bu kısa tanıtım içinde çok önemli bir gerçek vardır. Geçimini kazanmak için yazı yazmak. Yani, geçimini kazanmak için araba kullanmak, berberlik yapmak, ayakkabı tamir etmek gibi..

Lafı nereye bağlayacağım diye düşünmeyin. Gayet basit, ben otuzsekiz yıllık yazarlık hayatımda tahminen 354647489983736 353637387362782 (boşuna okumayın) kelime yazı yazarak bir rekor kırarken, bu yazdığım yazıların bedeli olan paranın yüzde birini ancak kazanarak, yüzde doksandokuz kazık yedim.

(*) Suavi Süalp'in aynı adlı öykü kitabından alınmıştır.

Kimden mi?.. Önce tabii bizim meşhur Babıali olmak üzere, filmci, tiyatrocı, komik, şovmen, lokantacı, hayır cemiyetleri, özel şirketler ve birtakım özel ve tüzel kişilerden...

Beni neden bu kadar sömürdüler?

Gene de bu işin arkasında süper güçleri, yani Amerika veya Rusya'yı aramadım değil. Fakat ne Amerika, ne de Rusya, benim gibi küçücük bir yazarı sömürmek için gizli teşkilatlarını uyaracak zahmete neden girsinler?.. Sonra, oyunlarımı, senaryolarımı, yazılarımı alan gazeteleri, dergileri, tiyatroları, film prodüktörlerini, şovmenleri, komikleri ve öbür kimseleri Amerikan ve Rus ajanı olarak suçlamam yakışık almaz.. Ama beni yıllardır sömürenlerin bu ajanlardan daha az gaddar olduklarını kanıtlayamam..

Ayrıca bu kişilerin içinde benim eserlerimin altına kendi imzasını atacak kadar laubali olanlar, paramı vermek için alacağım paranın yirmi katı yol parası vermeme neden olanlar, yazdığım yazılardan pasajlar araklayıp sahnelerde oynayanlar, koskoca bir tiyatro oyununu ad değiştirerek turnelerde bütün yaz boyunca oynayan tiyatrocuların yaptıkları herhalde bir gizli ajanın yaptıklarından pek de ufak şeyler değildir. Ayrıca badman, yani kötü adam, ajan, yani casus kimseyi sömürmez, sadece para karşılığı en adi numaralara yatar. Hatta ajanın bir yerde aldatılmış ve terkedilmiş bir tarafı da vardır.

Neden beni sömürenlere, yani iyi niyetimi, kafamın ürünlerini, saf köylünün portakal bahçesini ucuza kapatan madrabaz gibi üçkâğıda getirenlere bu kadar gıcığım var? Bana neden hep kazık atmışlardı? Alnımda "Bu adam hıyardır" diye mi yazıyordu?

Sabahlara kadar, gözlerim kan çanağına dönene değin yazı makinasının başında inekleyip yazdığım senaryoları düşündüm.. Paralarının onda birini alamadığım, para yerine bono adında kâğıt parçaları hatta feshane malı ikibuçuk metre elbiselik kumaş aldığım ve tekrar tekrar yazdığım senaryoları.

Birileri kafamın içine el atmıştı yıllarca. Oradaki ürünleri araklayıp para haline getiriyorlardı. Sireno Dö Bercerak (doğrusunu bilen var-